

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 16/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 766

“ĐỊA CẦU NHIỀU TAI NẠN, CÓ THỂ GIẢI QUYẾT ĐƯỢC KHÔNG?”

Hòa Thượng giảng bài học này cách đây hơn 20 năm, bây giờ chúng ta mới bắt đầu học. Hơn 20 năm trước, Hòa Thượng đã nhắc đến những tai biến của địa cầu như lũ lụt, hạn hán, cháy rừng, động đất, núi lửa, nước biển dâng cao do nhiệt độ trái đất ấm dần, nhưng Ngài chưa nhắc đến những dịch bệnh như dịch SARS và dịch Covid như hiện nay. Khi đó, mọi người không chú tâm đến sự nhắc nhở của Hòa Thượng vì khi đó thiên tai chỉ xảy ra lác đác ở một số nơi trên thế giới. Ngày nay, dịch SARS, dịch Covid có mặt khắp nơi trên thế giới. Dịch Covid hiện nay rất nghiêm trọng, mức độ lây lan vô cùng khủng khiếp. Những nước từng tự hào về sự phát triển của ngành y tế cũng không tránh khỏi đại dịch Covid. Ở Đức hiện nay một ngày có khoảng 400.000 ca nhiễm Covid. Mức độ lây nhiễm dịch bệnh trên toàn thế giới đã vượt ngoài sức tưởng tượng của giới khoa học. Họ đi tìm đủ loại vắc-xin để chống đối, tiêu diệt virus nhưng đó chỉ là trị ngọn, không phải là trị gốc. Cái gốc chính là tâm người.

Phật đã nói từ rất lâu: “*Y báo tùy theo chánh báo chuyển*”. “*Y báo*” là hoàn cảnh xung quanh mình. “*Chánh báo*” là tâm mình. Một người tâm thuần tịnh, thuần thiện có nghĩa là có tâm thanh tịnh thì “*bách độc bất xâm*”, nhiều thứ độc không thể xâm hại được. Tổ Sư Đại Đức nhiều đời đã nói, Phật cũng đã nhắc nhở chúng ta trên Kinh điển. Tâm địa con người càng lúc càng xấu, chỉ là tư lợi cá nhân, không hề khởi lên ý niệm vì người khác, vì cộng đồng, vì quốc gia dân tộc mà phục vụ. Tất cả ý niệm đều là lợi ích cá nhân, cuối cùng lợi đâu không thấy nhưng hàng loạt người rồi đây sẽ rơi vào lao lý. Trong khi hàng triệu người đang đau khổ đối đầu với dịch bệnh, hàng ngàn người đã chết vì dịch bệnh, hàng ngàn người đã mất Cha Mẹ, mất người thân thì họ ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ quan tâm đến lợi ích của họ. Lòng người quá xấu ác.

Trong cộng nghiệp có biệt nghiệp. Người học Phật chúng ta nếu đã biết được rằng hoàn cảnh là do chính tâm mình tạo thì phải mau mau chuyển đổi tâm cảnh, vậy thì chúng ta cũng sẽ bình yên vượt qua tai nạn. Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Nếu chúng ta buông trôi thì không thể thoát được cộng nghiệp. Cho nên họ càng làm những việc xấu ác, họ càng tham bao nhiêu thì chúng ta càng bỏ thí bấy nhiêu. Chúng ta làm theo khả năng của mình, không mong cầu, không vọng niệm làm lớn hơn khả năng của mình.

Hòa Thượng nói: “*Một ý niệm khởi lên châu biến pháp giới*”. Một niệm thiện khởi lên thì trùm khắp pháp giới. Một niệm tự tư tự lợi khởi lên cũng trùm khắp pháp giới. Một niệm danh vọng lợi dưỡng khởi lên cũng

trùm khắp pháp giới. Một niệm tham khởi lên cũng trùm khắp pháp giới. Nếu tất cả ý niệm khởi lên đều là niệm xấu thì hoàn cảnh sẽ càng lúc càng xấu ác.

Người học Phật có trách nhiệm, có bổn phận, có nghĩa vụ chuyển đổi tâm của mình, làm cho hoàn cảnh sống tốt hơn để mọi người sống yên ổn. Đó chính là tâm đại từ bi. Thực ra điều này không có gì lớn lao mà rất đơn giản. Ví dụ, trong dịp Tết này người ta đi hưởng thụ, thậm chí đi chơi không đeo khẩu trang. Thế giới ngày nay là thế giới cộng sinh. Chúng ta không thể hưởng thụ một cách vui vẻ trong khi xung quanh dịch bệnh có thể lây nhiễm bất cứ lúc nào.

Hòa Thượng nói: *“Những năm gần đây, tai nạn xảy ra triền miên và ngày càng nghiêm trọng cho nên lòng người bất an, không có cảm giác an toàn”*. Chúng ta suy nghĩ xem: Chúng ta có cảm giác an toàn không? Khi đi ra ngoài, chúng ta luôn luôn có cảm giác bất an. Khi có bất cứ ai đó đến thăm chúng ta, chúng ta cảm thấy e dè. Khi chúng ta đến thăm họ, họ cũng cảm thấy e dè. Thật sự là con người hiện nay không có cảm giác an toàn.

Hòa Thượng nói cách đây hơn 20 năm: *“Ngày nay trên thế giới, tai nạn xảy ra rất phổ biến: Hạn hán, lũ cuốn, cháy rừng, gió bão, động đất, núi lửa, khí hậu nóng dần, nước biển dâng cao”*. Hồi đó, những tai nạn này chỉ xảy ra ở một số nơi, không có tính toàn cầu. Hiện nay dịch SARS và dịch Covid lan tràn khắp nơi trên thế giới.

Hòa Thượng nói: *“Những tai nạn này từ đâu mà có? Các nhà khoa học có một tràng lý luận mà không tin tưởng lời Phật nói. Phật nói: “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”. “Y báo” là hoàn cảnh, “chánh báo” là tâm người. Nếu tâm người tốt thì hoàn cảnh sẽ tốt, mưa thuận gió hòa. Nếu tâm người xấu thì hoàn cảnh sẽ xấu đi”*. Đây là đạo lý cảm ứng. Tâm của chúng ta là năng cảm. Hoàn cảnh là sở cảm. Hoàn cảnh ứng theo tâm cảm. Hàng ngày chúng ta phản tỉnh xem khởi tâm động niệm của mình có làm cho hoàn cảnh này xấu hơn không. Đây mới là tu hành. Đây mới là tâm tu của Phật Bồ Tát. Đây chính là Phật tâm.

Hòa Thượng dạy: *“Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn”*. Phật tâm là tâm Phật. Tâm Phật phải thường hằng. Chúng ta có tâm Phật thì chắc chắn sẽ chiêu cảm hoàn cảnh mưa thuận gió hòa. Nhưng gần như không có ai tin lời Phật dạy, ngay đến người học Phật cũng không tin, bởi vì nếu tin thì đã làm theo, nếu tin thì không dám làm sai, không tin cho nên mới dám làm sai. Nếu tin thì chúng ta khởi tâm động niệm không dám khởi tự tư tự lợi, không dám khởi danh vọng lợi dưỡng, không dám khởi năm dục sáu trần, không dám khởi tham sân si mạn. **Khi chúng ta khởi tâm xấu thì chúng ta phát ra từ trường xấu, từ trường xấu đó cộng dồn với từ trường xấu ở một nơi nào đó, giống như “giọt nước tràn ly”, đủ sức tạo ra thiên tai dịch bệnh.**

Hòa Thượng nói: *“Hiện tại, xã hội động loạn, địa cầu nhiều tai nạn đến như vậy, có thể giải quyết hay không? Có thể! Quỹ đạo của tinh cầu xoay quanh vũ trụ, nếu xảy ra vấn đề thì chúng ta đều có biện pháp làm cho nó xoay đúng lại quỹ đạo, làm cho nó trở lại đúng vị trí vận hành của nó. Đây là thật, không phải giả. Khoa học không làm được vì họ không tin. Chúng ta làm được, dùng phương pháp gì để làm? Niệm lực!*

Niệm lực là ý niệm trong tâm chúng ta. Sức mạnh của niệm lực không thể nghĩ bàn. Phật dạy: “Tất cả pháp từ tâm tưởng sanh”. Tất cả pháp từ tâm biến hiện ra”.

Trước đây, người ta đã làm thí nghiệm bên Hồ Tỳ Bà bị ô nhiễm. Họ tụ tập hàng trăm người cùng ngồi bên hồ và phát ra suy nghĩ: “*Hồ nước ơi! Trong sạch đi!*”. Sau đó mấy ngày thì hồ nước ô nhiễm dần dần trở nên trong sạch. **Nếu chúng ta không có ý niệm tự tư ích kỷ cho riêng mình, chỉ có ý niệm lợi ích tha nhân thì chúng ta có thể xoay chuyển hoàn cảnh, giúp hoàn cảnh trở nên tốt hơn.**

Trong năm vừa qua, Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức chúng ta đã tổ chức những sự kiện online rất long trọng. Hôm qua chúng ta tổ chức lễ tổng kết nhìn lại năm 2021, buổi lễ có một mảng từ trường rất an lành. Thời gian qua, ngày ngày chúng ta được học Phật pháp online tại nhà, rất an lạc. Chúng ta học Phật pháp kết nối toàn cầu, ai cũng có thể tham gia, dù ở đâu cũng có thể tham gia lớp học.

Người xưa có câu: “*Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ*”. Hai người cùng đứng bên Hồ Gươm, một người đang yêu và một người đang thất tình. Người đang yêu nói: “*Hồ Gươm đẹp và thơ mộng quá!*”. Người thất tình nói: “*Hồ Gươm có gì đẹp đâu!*”. Thật ra Hồ Gươm vẫn như vậy, chỉ là do người có tâm cảnh khác nhau mà thôi.

Hòa Thượng nói: “**Tâm là chân tâm. Chân tâm năng hiện, năng sanh. Hiện tượng tinh thần và hiện tượng vật chất đều từ ở nơi tâm của chúng ta biến hiện ra nên gọi là tâm hiện thức biến. Trong Kinh Phật nói, sự biến hóa này là “mộng huyễn bào ảnh”, giống như giấc mộng, bọt nước, ánh chớp**”.

Cách đây khoảng 20 năm, một lần, tôi đi ra sân vườn vào buổi tối, tôi sờ vào cây thì bỗng nhiên cảm thấy tay bị đau buốt. Tôi nghĩ là mình bị rấn lục cắn rồi bắt đầu cảm thấy lạnh buốt toàn thân. Tôi nhìn thấy tay có vết đỏ liền lấy vải buộc lại rồi tự chạy xe máy đi đến bệnh viện Nguyễn Tri Phương. Tôi nằm viện hai ngày để theo dõi, bác sĩ không hề cho tôi uống thuốc gì. Tay tôi không có vết rấn rấn cắn, cũng không bị sưng tấy ở chỗ đó, tất cả chỉ là do mình cảm giác. Tôi chỉ có ý niệm bị rấn cắn mà toàn thân đã lạnh buốt, bởi vì người toát mồ hôi cho nên cảm thấy lạnh. Lúc đó tôi đang làm được nhiều tiền, vợ mới sinh con thứ hai. Ý niệm lo lắng đã xâm chiếm toàn cơ thể.

Chúng ta ngồi nghĩ tưởng một lúc thì có thể nghĩ ra đủ thứ. Chúng ta có những vọng tưởng không thật. Hòa Thượng nói: “**Người chưa giác ngộ bị mê hoặc trong vọng tưởng cho nên bị hoàn cảnh chuyển, rất khổ. Một khi bạn giác ngộ, bạn có thể làm chủ chính mình, bạn có thể chuyển cảnh giới, không bị cảnh giới chuyển. Khi thân thể của chúng ta không tốt, chúng ta có bệnh, chỉ cần chúng ta buông bỏ ý niệm bất thiện, tâm thái quay trở về trạng thái bình thường thì bệnh sẽ hết. Chỉ cần chúng ta thay đổi ý niệm**”.

Có hai người đi khám bệnh, một ông đi tái khám bệnh tim nặng, một ông đi khám xem mình có bị bệnh gì không. Bác sĩ đưa nhâm kết quả! Bác sĩ nói với người bị bệnh tim nặng: “*Ông không có bệnh gì đâu, bệnh tim của ông khỏi rồi!*”. Bác sĩ nói với người không có bệnh: “*Bệnh tim của rất nặng! Ông phải cẩn thận, phải ăn*

uống, phải uống thuốc!". Người không có bệnh về nhà không bao lâu thì mắt, còn người bị bệnh tim rất nặng thì sống khỏe, sống bình thường.

Ngày trước, có một người đang làm ở cơ quan thuế, lương rất cao. Nhân dịp đi công tác thành phố Hồ Chí Minh, ông ấy đi kiểm tra sức khỏe thì tình cờ phát hiện mình bị ung thư giai đoạn cuối. Từ ngày biết kết quả đến lúc ông ấy mất chỉ có 10 ngày.

Nếu chúng ta ngày nào cũng niệm mình sắp chết thì cái chết đến càng nhanh. Nếu chúng ta sẵn sàng đón nhận cái chết thì cái chết chưa đến. Tôi hai lần chiến đấu với bệnh tật, suýt nữa mất mạng. Lần đó, tôi vừa đến Bắc Mỹ thì bị ho, cảm thấy khó thở, không ngủ được, tình trạng sức khỏe rất nguy hiểm. Tôi chỉ mong được chết ở Việt Nam để không làm phiền người khác, không gây tốn kém chi phí lo tang sự ở nước ngoài. Khi trở về Việt Nam, mọi người đưa tôi đi bệnh viện để khám. Chức năng tim của tôi lúc đó chỉ là 26, trong khi đó chức năng tim tối thiểu phải là 30. Bác sĩ nói với tôi: *"Thầy có sao không? Thầy có biết là Thầy có thể chết bất cứ lúc nào không?"*. Tôi nói: *"Tôi biết rồi! Tôi về đây để chết mà!"*. Hồi đó tôi ở Hà Nội, một ngày giảng 3 buổi. Có hôm buổi sáng tôi giảng ở Hưng Yên, buổi chiều giảng ở Hải Dương, giảng xong lại chạy xe liên tỉnh để đi giảng ở nơi khác. Tôi tích cực giảng, tích cực đi lại, thở ra, hít vào nhiều, tăng cường trao đổi khí, nhờ vậy mà chức năng tim dần hồi phục.

Hòa Thượng nói: *"Nếu thân thể có bệnh, chỉ cần buông bỏ những ý niệm bất thiện thì tự nhiên chúng ta sẽ hồi phục bình thường. Chúng ta bị bệnh là do tế bào mang bệnh độc. Tâm thái bình thường thì tế bào bệnh độc sẽ dần dần hồi phục bình thường, hoàn toàn dựa vào ý niệm của chính mình"*.

Nếu ý niệm của chúng ta là *"phải ăn uống bồi bổ"* thì đây không phải là dưỡng bệnh. Tim của tôi rất mệt. Hàng ngày tôi tích cực lạy Phật và niệm Phật. Tôi hít một hơi thở thật sâu, niệm liên tục hơn 20 lần *"A Di Đà Phật"* trong khi đang đứng nhón 10 đầu ngón chân. Sau đó tôi mới từ từ thở ra và hạ chân xuống. Tôi không nhớ đến bệnh. Có người hỏi tôi: *"Thầy có khỏe không?"*. Tôi nói: *"Khi nào rảnh thì tôi có bệnh"*. Tôi suốt ngày không có lúc nào rảnh, khi thì dạy học, khi thì học tập, khi thì cuốc đất trồng cây.

Một vị bác sĩ làm việc ở một bệnh viện Hà Nội thường tư vấn cho bệnh nhân ung thư: *"Các vị nên giữ tâm thanh tịnh, đừng nghĩ đến bệnh! Nếu là người học Phật thì giữ tâm thanh tịnh để niệm Phật, nếu là người học Thiên Chúa Giáo thì giữ tâm thanh tịnh để nghĩ đến Chúa, nghĩ đến đấng Bề Trên"*. Nhiều người tin tưởng nghe theo tư vấn của vị bác sĩ đó mà khỏi bệnh. Vậy thì rõ ràng bệnh khổ, bệnh nặng là do ý niệm của chính mình tạo thành. Chúng ta bị bệnh mà cứ nghĩ đến sự nghĩ dưỡng, bảo dưỡng thân thể thì chúng ta hoàn toàn sai rồi.

Khi chúng ta niệm Phật thì tâm phải thanh tịnh, tâm không được xen tạp, tâm không được hoài nghi. Nếu hơn 10 người, khoảng 20 người cùng nhau niệm Phật, toàn tâm chuyên chú niệm Phật thì niệm lực này rất mạnh. Nhiều người cùng niệm với tâm thanh tịnh thì sẽ tạo ra niệm lực rất lớn.

Phật dạy: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Hiện nay, chúng ta đang sống trong đại dịch Covid. Chúng ta phải tuân thủ mọi quy định của quốc gia, sống vị tha, sống vì người khác thì mới chuyển được cảnh. Đó là việc làm thiết thực nhất. Chúng ta đừng ngồi đó để cầu xin Trời Phật giúp cho chúng sanh bớt khổ. Đó không phải là cầu nguyện mà là oán trời trách người. Chúng ta bị bệnh là do té bào mang bệnh độc, nếu chúng ta buông bỏ ý niệm xấu ác thì sẽ làm cho té bào cơ thể dần hồi phục. Khi nhiều người cùng chuyển đổi ý niệm tốt thì hoàn cảnh cũng chuyển đổi tốt.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!